

**DE KOMENDE
JAREN WORDEN
ER WERELDWIJD
MEER DAN
2000 NIEUWE
KOLENCENTRALES
GEBOUWD.
DAT KAN EEN
LICHPUNTJE ZIJN
VOOR DE AMERI-
KAANSE KOLEN-
EXPORTEURS**

les in bedrijf. Maar dat zijn wel vooral oudere centrales van meer dan twintig jaar oud. In Europa en minder ontwikkelde landen zijn de laatste jaren juist volop nieuwe en schonere kolencentrales gebouwd. De komende jaren worden er wereldwijd meer dan 2000 nieuwe gebouwd. Dat kan een lichtpuntje zijn voor de Amerikaanse kolenexporteurs. In dat opzicht kan Consol Energy (NYSE-code CNX) interessant zijn. Het bedrijf heeft een exportterminal in Baltimore. Het produceert bovendien aardgas. Het aandeel is gezakt naar 5 dollar terwijl het anderhalf jaar geleden nog schommelde rond de 40 dollar.

Het Internationaal Energieagentschap (IEA) verwacht dat de vraag naar steenkool de komende jaren zal blijven groeien, hoewel minder snel dan de jaren ervoor door de afvlakkende economische groei in China, die vooral door de industrie werd gedreven. Glencore-topman John Mack mag graag onderstrepen dat China niet in staat zal zijn tot een transformatie naar gas zoals in de VS. Het afvlakken van de groei van China wordt bovendien gecompenseerd door toenemende vraag uit India, een land dat naar verwachting binnen vijf jaar 's werelds grootste kolenimporteur is. Japan kiest ook duidelijk voor kolen sinds 2011.

Op Wall Street zijn er nauwelijks grote banken die klanten durven aan te raden vol in kolen-aandelen te stappen. Beleggers die toch geloven in de terugkeer van de kolenindustrie en een toekomst voor schonere kolencentrales moeten misschien nog even wachten met instappen. Vanuit Washington is meer slecht nieuws in aantocht. Veertig procent van de kolenwinning vindt plaats op land van de overheid. De vermaledijde Obama wil nog voor zijn afscheid eind dit jaar de royalty's verhogen voor het gebruik van federaal land door mijnbouwers.

– Column –

'n Beetje verliefd

Net als André Hazes blijven sommige aandelenbeleggers stug naast een lege kruk zitten. Al heeft de vrouw van André's dromen hem achtergelaten aan de bar, zijn liefde blijft onaangetast. Ook onder beleggers komt het voor dat ze een aandeel eeuwige trouw beloven, hoe wreed het koersverloop ze ook behandelt.

Neen het aandeel Shell: absolute beurslieveling onder Nederlandse beleggers. In bijna elke portefeuille die we onder ogen krijgen, zit een flinke hap "Olies". Bij een enkeling zijn de aandelen zelfs de hoeksteen van het hele vermogen.

Waarom doen we dat? Omdat we wekelijks tanken bij Shell. Omdat we een oom hebben die er gewerkt heeft. Omdat we trots zijn dat ons land zo'n prachtbedrijf heeft voortgebracht. Het aandeel Shell voelt als familie.

Voor deze loyaliteit zijn beleggers matig beloond: het gat met de concurrentie is inmiddels zo groot dat je er met een Landrover doorheen kunt rijden. Zo leverde een aandeel ExxonMobil, inclusief herbelegde dividenden, de afgelopen 20 jaar ruim twee keer zoveel op als onze 'eigen' vertrouwde Olies.

Geen wonder dus misschien dat Shell-aandelen door sommigen nu weer als een koopje worden gezien. Eerlijk is eerlijk: een dividendrendement rond de 9 procent klinkt erg aantrekkelijk, zeker

omdat Shell zijn dividend sinds de Tweede Wereldoorlog nooit heeft verlaagd.

Maar we moeten onszelf niet voor de gek houden: stock picking is en blijft een gok. De V.O.C., het eerste beursgenoteerde bedrijf ooit en decennia Nederlands beurslieveling, klokte vlak voor haar faillissement in 1799 nog een dividendrendement van 12,5 procent.

Hoe saai en emotioneel ook, brede spreiding, lage kosten en beleggingsdiscipline vormen de hoofdroutes naar een solide appeltje voor de dorst. Voor de liefhebber van koopjes is een 'Global Value'-fonds van bijvoorbeeld Vanguard een verstandigere oplossing dan het kopen van een enkel aandeel.

**MARIUS KERDEL &
JOLMER SCHUKKEN**

zijn oprichters van Triple Partners en auteurs van 'De Beleggingsillusie' (www.debeleggingsillusie.nl).